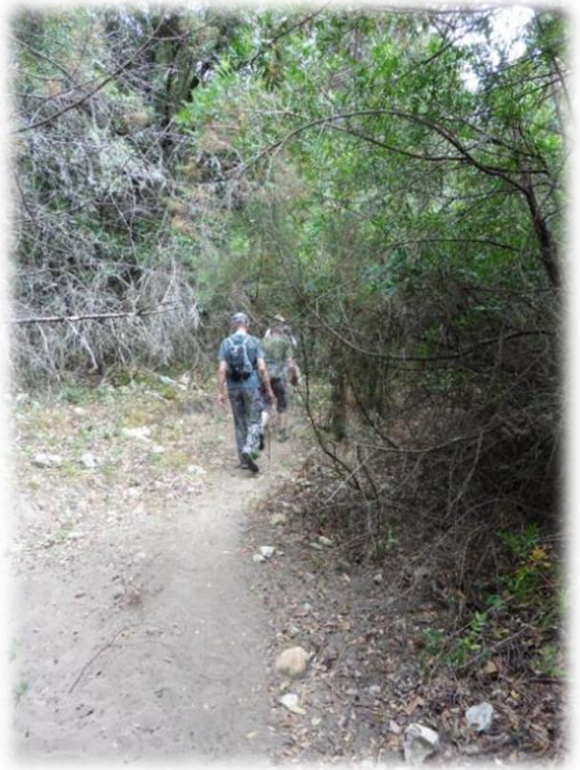

De bladeren bevatten een groot aantal giftige verbindingen, waaronder oleandrine en neroside. Deze glycosiden werken op het hart, maar minder sterk dan de glycosiden uit vingerhoedskruid. In India en Sri Lanka komen opzettelijke zelfvergiftigingen geregeld voor. In de geneeskunde vindt het geen toepassing. Honderd gram van de plant zou voldoende zijn om een paard te doden.

Over oude paden gemaakt door herders en om houtskool over te transporteren, wandelen we door een smalle beboste canyon naar beneden. Het pad door de canyon is af en toe behoorlijk stenig maar biedt prachtige uitzichten over de bergen. Water stroomt hier alleen 's winters.

We passeren ook een grot die steeds gevuld is met water. De toegang tot de grot is afgedekt met dikke takken. De lege duikflessen liggen te wachten op vervanging.

Zaterdag 18 juni 2016

Vandaag nemen we een rustdag en zullen we met de wagen de omgeving verkennen.

De mistral is terug eventjes gaan liggen en zo kunnen we dus terug rustig op het terras ontbijten. Het eerste plaatsje dat we bezoeken is het kustplaatsje Posada.

Onderweg passeren we een kudde schapen die enkel vergezeld is van een grote Patou. We nemen wel een foto van in de wagen. Uitstappen is geen optie want de hond bijt zelfs naar de wagen.

Posada is een historisch stadje gelegen op kalkrotsen, gedomineerd door de toren van het Castello della Fava. Het stadje heeft een pittoresk middeleeuws centrum met nauwe steegjes.

Veel zwaluwnesten onder de dakgoten. Volgens het bijgeloof brengen zwaluwen geluk. Daar waar de zwaluw zijn nest bouwt zal voorspoed heersen en zal de bliksem niet inslaan.

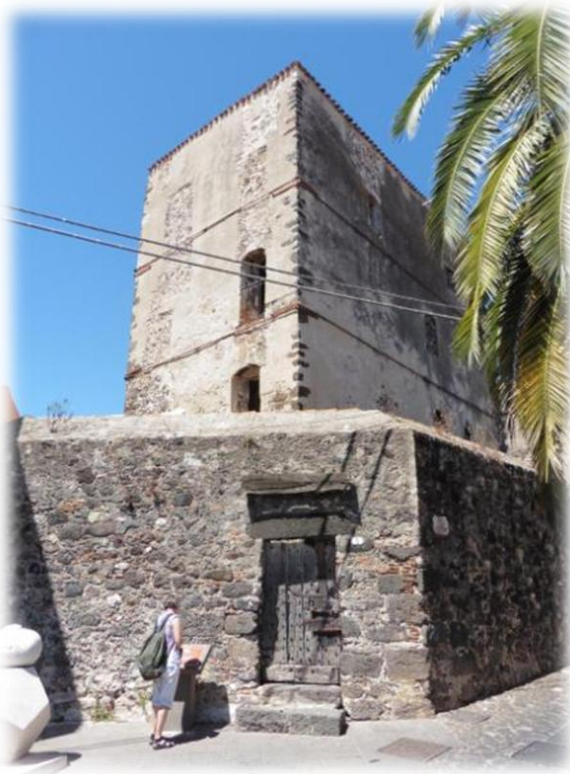

Er is ook een spreekwoord dat zegt : “Vliegt de zwaluw hoog blijft het alvast wel droog. Vliegt de zwaluw laag nadert daar een regenvlaag”. Dit spreekwoord blijkt ook nog te kloppen want een zwaluw leeft van vliegende insecten die hij vangt in zijn vlucht. Bij een hoge drukgebied vliegen insecten hoog en bij een lage drukgebied vliegen insecten laag.

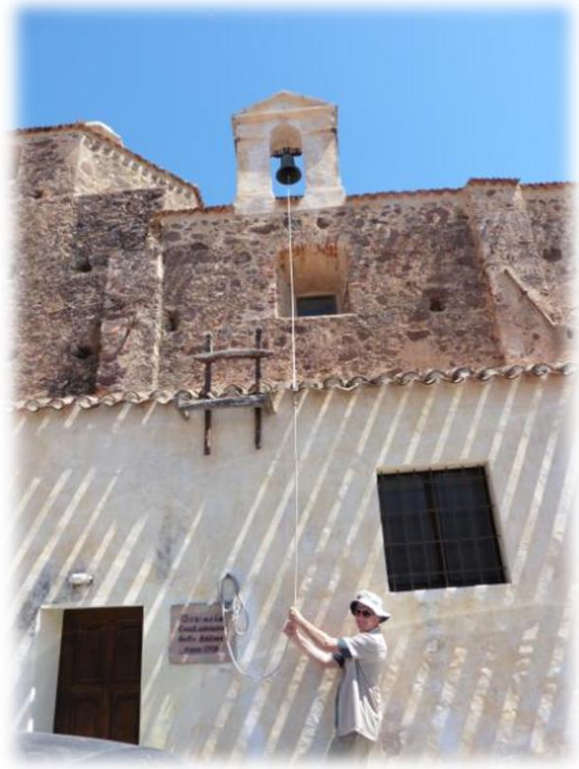

Vervolgens is het lekker kuieren langs het haventje van La Caletta waar enkele vissers hun vangst aan wal brengen.

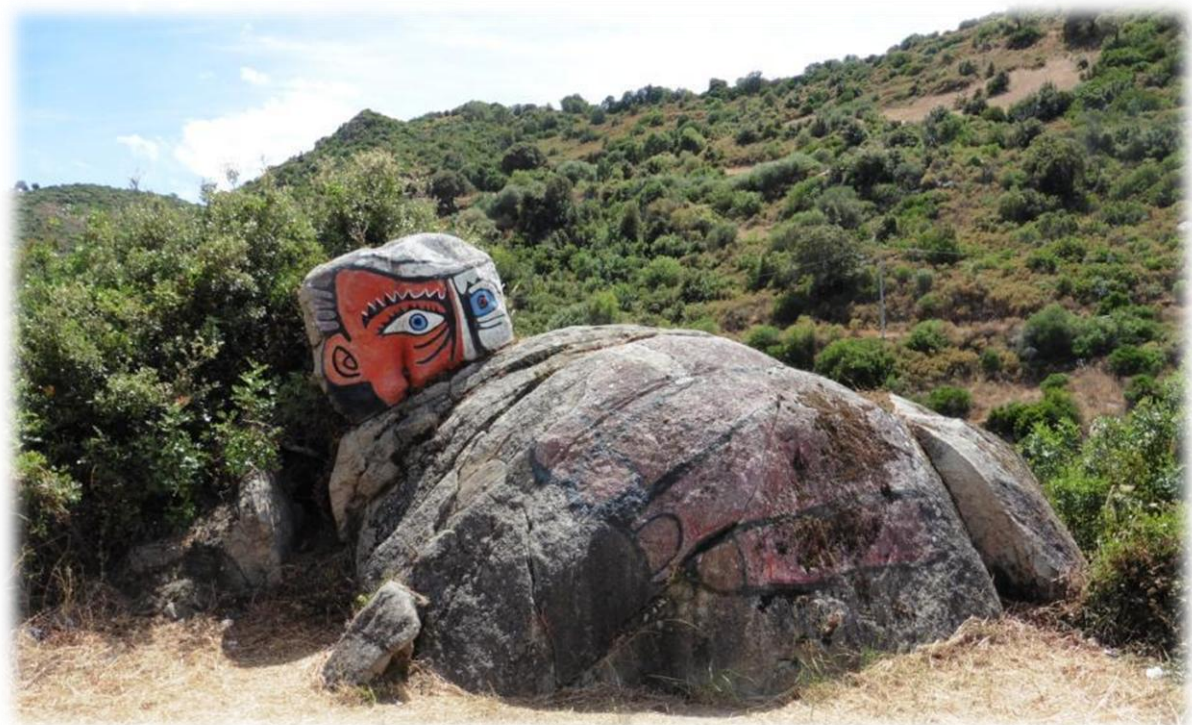

In Nuoro wandelen we in het mooie oude centrum dat rijk is aan kunst en geschiedenis.

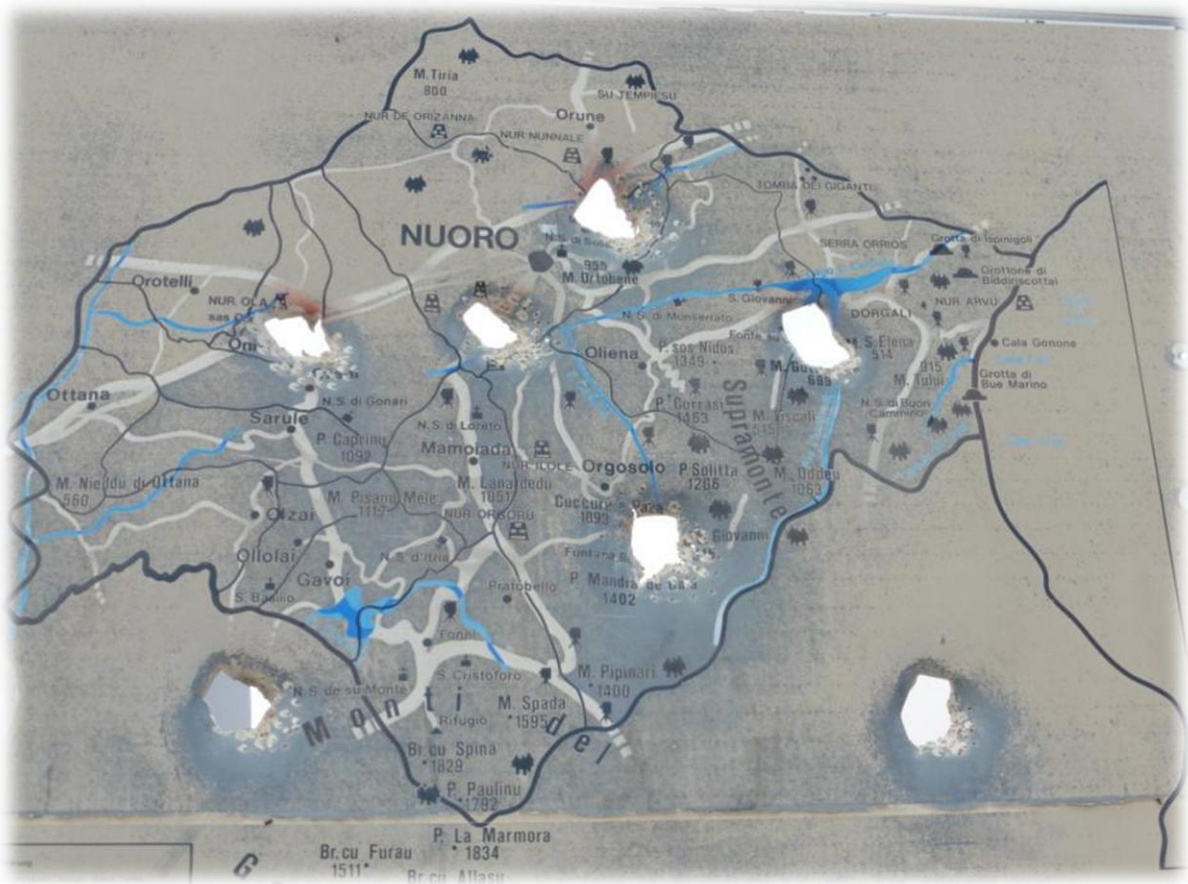
De kerkklok kan hier door om het even wie worden bediend. Dit stamt nog uit vroegere tijden. Toen er brand uitbrak kon, de eerste die de brand opmerkte, de klok laten luiden zodat alle bewoners gealarmeerd werden om te helpen blussen.

Orgosolo is het volgende dorpje dat we bezoeken. Het is beroemd vanwege zijn vele muurschilderingen. In totaal zijn er op meer dan honderd muren, gebouwen en winkelgevels afbeeldingen aangebracht door de lokale bevolking en kunstenaars.

Het stadje kende een gewelddadig verleden. Tussen 1901 en 1954 viel er gemiddeld elke 6 maanden een dode door rivaliserende clans. Omdat toeristen zoeken naar tekenen van dit verleden hebben bewoners kogelgaten aangebracht in de verkeersborden.

In Cala Gonone zijn er meer dan 10 bedrijven die boottochten organiseren. Voor een prijsje kunnen we mee met een boot die een minicruise organiseert. Zij passeren Cala Sisine en zullen er ons afzetten.

We gaan vandaag van baai tot baai over de slotetappe van het lange afstandspad Sentiero Selvaggio Blu.

Het lange afstandspad zelf is een uitdagend trekkingspad van bijna 50 km dat men in 7 dagen kan doen met abseilen en 4de graads klimpassages door de steile rotskliffen langs de Golfo di Orosei.

Cala Sisine heeft geen aanlegsteiger maar de boot kan ver genoeg komen zodat we met droge voeten op het kiezelstrand raken. Wij zijn de enige passagiers die hier uitstappen.

We wandelen op en neer langs een van de meest adembenemende stukken kust van Sardinië.

We komen aan een pennetta. Al sinds mensenheugenis dienen deze eenvoudige, raamloze hutten de herders als onderkomen. Ze zijn zonder cement van natuursteen gebouwd en hebben spitse kegeldaken van hout, twijgen of riet.

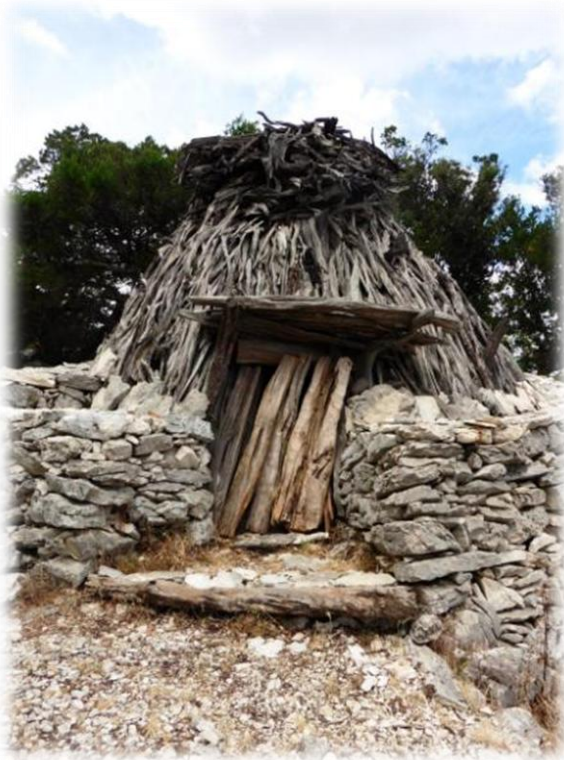

De pinnetta's herinneren aan de ronde hutten van de mensen uit de Nuraghtijd meer dan drieduizend jaar geleden. Naast de hut is een geitenstal gemaakt van, naast elkaar gestapelde, stukken hout van jeneverbes.

We laten de hut dicht maar we kunnen toch een foto nemen van de binnenzijde van de hut. De hut zelf is sober en leeg. Enkel een put met asse, in het midden van de hut, duidt op menselijke bewoning.

Het zijn vooral schapen en geiten die men hier laat grazen. Geiten zijn in staat om zich in sobere omstandigheden heel goed te handhaven en voort te planten. Daarom werden zij vroeger vaak door arme mensen gehouden, in plaats van koeien.

Regelmatig hebben we zicht op de azuurblauwe zee met kristalhelder water. Her en der hebben we zicht op kleine baaitjes met suikerwitte stranden.

Reeds van ver herkennen we al een van de mooiste natuurwonderen van deze omgeving; het enorme ovale rotsvenster van S'Architieddu Lupiru.

Net zoals op Corsica is de maquis hier alom tegenwoordig. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei andere, veelal, doornachtige planten.

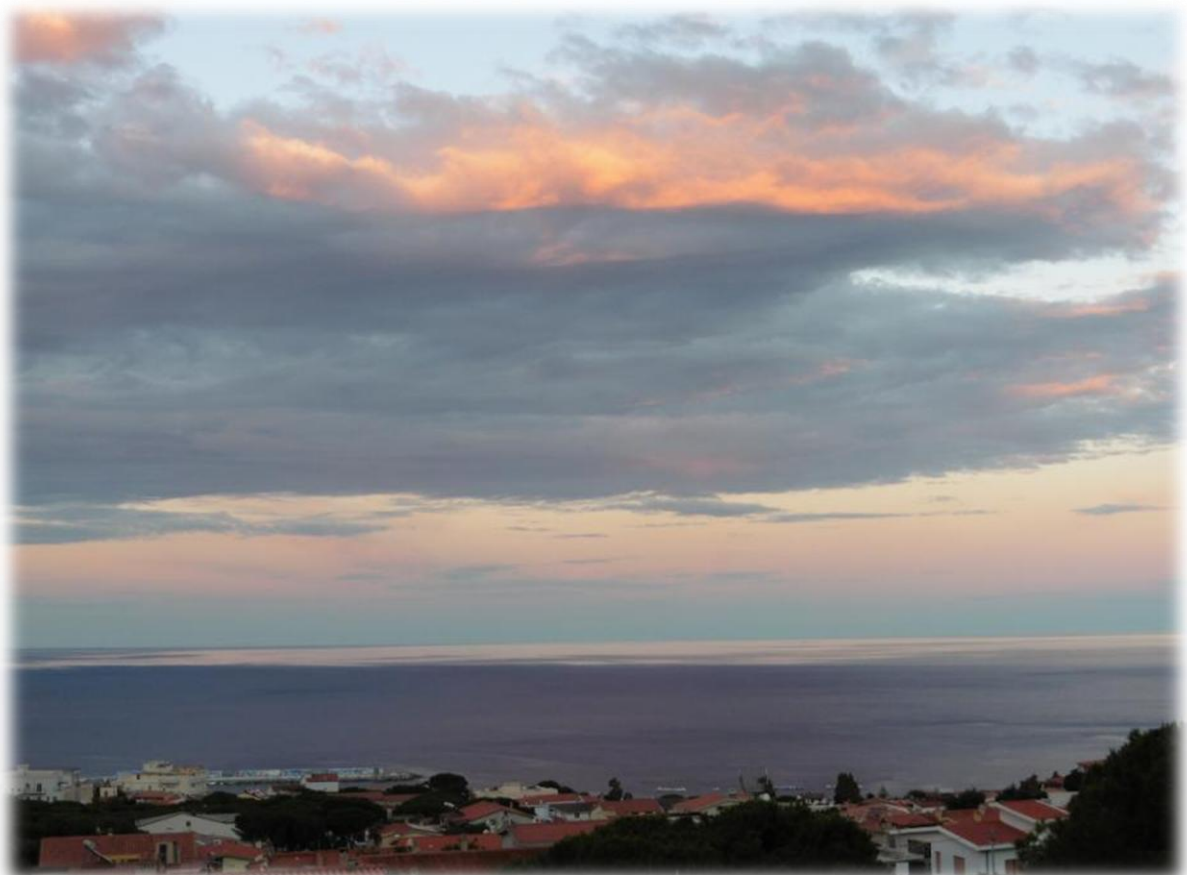
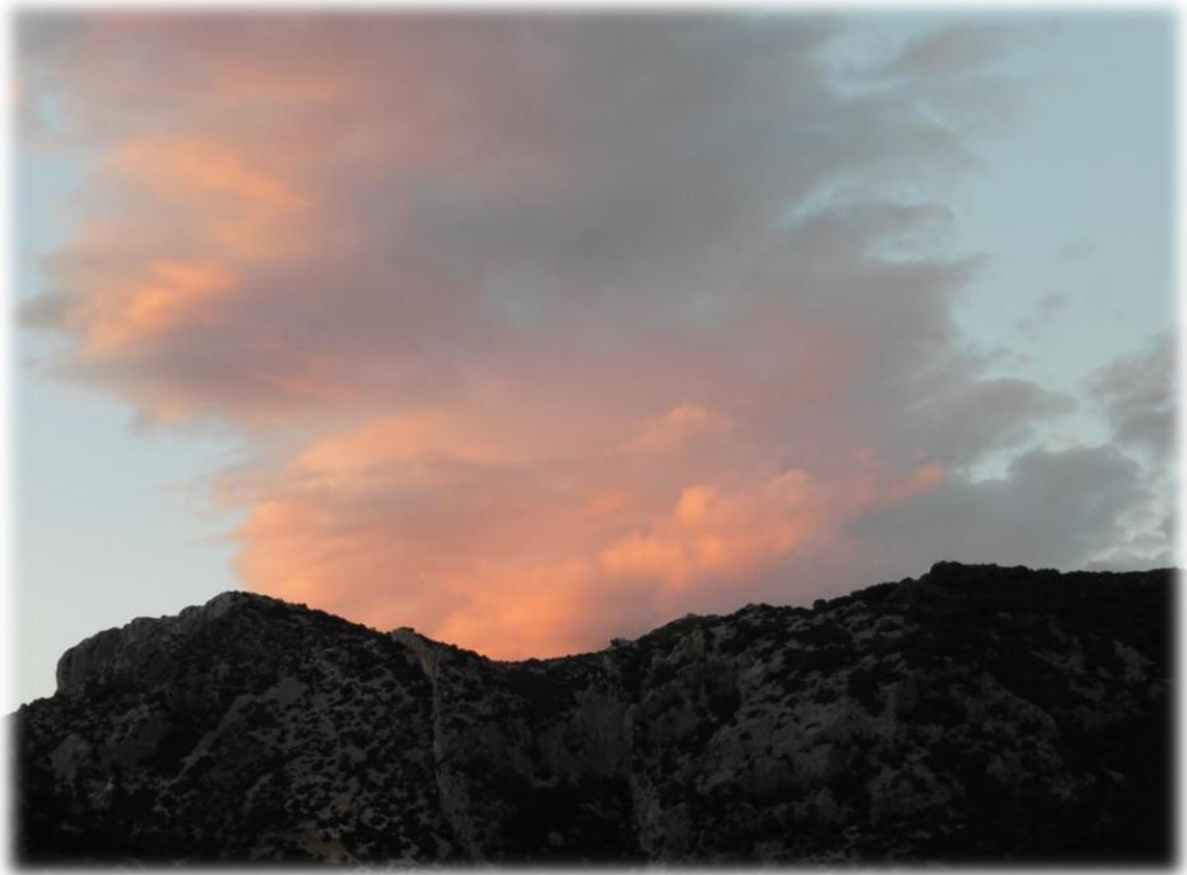

De maquis verspreidt een typische geur. Napoleon verklaarde op zijn verbanningsoord Sint-Helena dat hij Corsica met gesloten ogen zou herkennen, alleen al aan de geur die hij nergens anders had opgesnoven.

Terugkeren doen we niet met de boot van de minicruise maar met een taxiboot. Ons huis heeft twee terrassen, als het te winderig is op het ene terras dan verhuizen we naar het andere terras. Het is duidelijk dat men hier al bij de bouw van het huis rekening gehouden heeft met de mistral. Ook van op dit terras hebben we zicht op de zee.

Maandag 20 juni 2016

- Soort : Heen- en terugwandeling Nr. 16
- Plaats/naam : Naar de karstgrot Sa Curtigia de Tiscali
- Afstand : 10 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 4 uur

